
PROLEGOMENA

CLARISSIMIS PLURIMUMQUE COLENDIS

RECENTIS ISTIUS EDITIONIS

PRIMIS SOCIIS

MICHAEL PLEUNICH S. P. D.

Novam hanc editionem omnium Operum Ruperti abbatis Tuitiensis viri undequaque spectatissimi, aggressurus, statim animo agitare ceppi de patrono, dignitate, doctrina pietate conspicuo, diligendo, cujus presidio validaque tutela editio fortunata prodiret ac securior. Eximias namque hasce lucubrationes non nisi viris clarissimis nuncupandas esse arbitrabar. Dum hæc itaque mecum ipse versarem, diutius mihi, ut decernerem, non fuit immorandum; illico enim non unam, sed vos omnes editioni hujusmodi perficiendæ socios primitas inscriptos, viros profecto selectissimos, menti meæ oblatos animadverti; vobisque proinde, utpote egregiis dotibus insignitis, Opera hæc noviter emenda volui nuncupata. Siquidem vos inter in primis nonnulli hujus Venetæ augustissimæ reipublice patritii emicant, qui claritati generis virtutes quasque viro nobili dignas, omnigenamque copulant eruditionem. Sunt item et alterius ordinis, præcipuo loco et cultu habendi, viri utriusque juris peritissimi, ac Laurea doctorali merito donati, necdum industriam navantes operam, ut æqua lance quod summum est unicuique tribuatur, verum etiam optimis litterarum studiis incumbentes. Postremo, et fortasse priori loco non immerito nominandos, viros sacris addictos in sociorum albo recensitos aspicio, quorum probatam pietatem et doctrinam nemo non ignorat; imo veluti ecclesiasticæ disciplinæ, graviorumque studiorum assertores cuicumque cordato homini commendantur. Hæc brevi calamo tantummodo innuisse sufficiat, nam si fusiori uniuscujusque vestrum merita et insignia præfulgida mihi essent commemoranda, et modestiam summam, qua exornati estis, offenderem, et oratio nimis proluxa, ni dicam minus grata, progredieretur. Si genio vestro igitur, si brevitati ego indulgere cogor, fama tamen, quod vos, editionis hujus intuitu, adeo laudabiliter gessistis, quominus palam faciat, non distinebitur. Cum enim Ruperti Opera pluribus abhinc annis in Italia desiderarentur, ut vix ac ne vix quidem magno pretio comparari possent, vestra præcipue cura factum est, ut eadem nunc, primis hisce nostris Venetis imo et Italicis typis, commodiori sumptu, cuicumque habenda prostarent. Addeam insuper, quam prompto libentique animo mihi suppetias dedistis, quibus, quam citius fieri posset, Rupertiana volumina reciderentur. Quæ cum ita sicut, quis non videat, vos de litteratorum republica, deque me potissimum, optime meritos esse? Ob idque honestissimum vobis nomen obtigisse? Hæc sane in causa fuere, cur ego ad novam hanc editionem, proprio quodammodo jure vobis vindicatum, vobis ipsis inscribendam pari ratione me obstrictum cognoverim. Superest modo, viri vel collectim vel singillatim indubie clarissimi, ut nuncupationem istam, quod enixe a vobis peto, in observantia meæ certissimam tesseram, ea, qua polletis, eximia humanitate excipiat; neque laborem meum pergatis vestro patrocinio fovere, quo studiosiorum utilitati et commodo in dies vacare valeam. Interim supremum Numen obtestor ut vos ad annos Nestoreos servet incolames.

Datum Venetiis ex meo typographio iv Nonas Decembris 1748.

LECTORI BENEVOLO TYPOGRAPHUS.

En tibi exhibeo, humanissime lector, non Auricomaritam, aut Anagyrim, cujus contactu, vel tetro odore manus imbuas, vel rem tibi moliaris exitiosam, sed vires olens, ut ita dicam, cinnamomum, lucubrationes, videlicet præstantissimi Ruperti abbatis Tuitiensis, in quarum attractione studiosa, quo plus versatus fueris, eo magis fragrantiam Christianarum cogitationum te redolere, imo et suavissimum, tibi quæquam proficuum liquorem ex illis expressisse cognosces sanctorum facinorum. Fruere igitur bonis viribus meo labore; neque enim ego alia mente illas prelo instauravi reliquasque sum instauraturus, nisi ut tuo commodo ac emolumento prospicerem. Quantum vero attinet ad opus integrum Rupertianum emendandum satis superque, in monito ad hanc editionem præmissa, verba feci de illius auctario ac partitione, deque omni alia re ad illud affabre meis typis complendum; proindeque, ne videar crambem coctam recoquere, præterea recentem characterum fusionem, papyri Relectum, et castigatori vigilantiam; tuum erit dispicere, amice lector, nam hactenus fidem datam exsolverim; equidem, quoad me, nihil prætermisi, neque prætermittam, quin facta promissis respondeant. Velim tamen scias Dialogum inter Christianum et Judæum nostri Ruperti me deprompsisse ex Operibus D. Anselmi, editionis Venetæ anni 1745, in quorum calce impressus legitur; itemque libros duos De vita vere apostolica; et Historiam insignis monasterii S. Laurentii Leodiensis, ex Anecdotis excerptis clarissimi viri Eamundi Martene, cujus etiam prologos in easdem respective lucubrationes adjectos volui, quibus evincitur illos genuinum esse fetum nostri Ruperti. Hæc omnia porro, sicuti et Apologiam adversus oppugnatores doctrinæ Ruperti, a Gerberonio, ejusdem instituti viro, exaratum, Parisiæque typis vulgatum anno 1669. Quia tandem de hujusmodi opusculorum accessione locutus sum, mihi quæ religio est neminem sua laude fraudare, ingenuè fateor, lector humanissime, quod si auctarium, si alia cætera species, quæ hanc editionem præ omnibus jam vulgatis faciunt præstantiorem, mihi auctorem adiutoremque potissimum exstitisse rev. adm. P. Gregorium Cannoni, Eremitam Augustinianum, qui, pro ea qua pollet sedulitate, operam suam libentissime contulit in ea tum præfatis opusculis locupletanda, tum omnibus numeris absolvenda. Hæc de studio in hac re nostro dixisse sufficiat. Vale.

PATROL. CLXVII

I